

er herved naturligvis gaaet ud fra, at de foreslaaede Vædringsforslag, som Flertallet har tilraadet, blive vedtagne, og har altsaa lagt dem til de ved 2den Behandling vedtagne. Paa § 26 vil det nu til 3die Behandling ganske vist lykkes at faae nominelt en større Bevilling end paa indeværende Finantslov, men det skyldes de 221,000 Kr., som bevilges til en Erstatningsbygning til Militæretaten for den Bygning, hvori vi nu befindes os, en simpel Erstatning for, hvad Militæretaten havde, og som ikke er nogen virkelig Forøgelse af Bevillingerne, ligesom det er en ren Tilfældighed, at denne Del af Bevillingen er kommen paa Finantsloven, og at ikke den hele er bleven samlet paa Tillægsbevillingsloven. Vil man se bort herfra, bliver der paa § 26 bevilget ca. 127,000 Kr. mindre, saa at der ialt bliver ca. 520,000 Kr. mindre, men vil man ikke se bort fra disse 221,000 Kr., hvilket jeg tror i og for sig er rigtigt, bliver der dog i hvert Tilfælde bevilget 300,000 Kr. mindre. Dernæst vil der paa det andet Uffnit af § 27, som er det, der alene kommer i Betragtning her, nemlig Udgifterne til Jernbaneanlæg og offentlige Arbejder, blive 1,800,000 Kr. mindre, saa at der ialt bliver bevilget, selv om man ikke ser bort fra Erstatningsbygningen for Nagsdagen, over 2 Mill. mindre end i Fjor. Men nu maa det erindres, at denne summariske Opgjørelse, om den end i og for sig er ret oplysende, dog ikke er fuldt oplysende, thi det er jo notorisk, at der paa forskellige Poster, som jeg ogsaa i det Foregaaende har beregnet, enkeltvis ere komne nye Krav op, nye Bevillinger, som ere søiede til, og, som det netop forleden blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts, 4de Valgkreds (Svøup), at det er Udviklingens naturlige Gang, at der Aar efter Aar paa Finantsloven voxer nye Krav op, som føre til nye Udgiftskonti. Det er dog altsaa klart, at naar man har bevilget saadanne og desuagtet vilde blive staaende ved det samme nominelle, summariske Beløb, vil det kun kunne naas derved, at man maatte slaa af paa de andre hidtil tilvante Bevillinger. Man kan derfor ikke blive staaende ved denne Betragtning af den summariske Opgjørelse, men man maa tillige se i det Enkelte paa de Bevillinger, som nægtes, man maa se paa, at der foreligger Vædringsforslag fra Regeringens Side nu til 3die Behandling, som gaa op imod en 7 Mill. Kr., som nægtes, og at disse Forslag for en meget stor Del falde paa saadanne Foranstaltninger, om hvilke det, som sagt, maa erkjendes, at det i og for sig under andre Forhold, under en anden Regering, altsaa under andre politiske Forhold,

vilde være rigtigt at bevilge dem. Men det forekommer mig, at en Finantslov, der nægter de forlangte Bevillinger til Anlæg om hvilke det erkjendes, at de maa udføres om ikke nu saa senere, og at de i saa Fald blive dyrere, saaledes som Anlæg af nye Jernbanegaarde og Stationsbygninges Udvikelse og deslige, en Finantslov, som nægter de fornødne Beløb til Bedlighedsforhold af det Bestaaende i en brugbar og tidssparende Stand, saaledes at det bliver mere eller mindre ubrugbart, som Tilfældet er med Flaadens Materiel, med Korvetten „Dagmar“ f. Ex., med Søforterne og med mange andre Etablissementer under Militæretaten, at endelig en Finantslov, der nægter Bevillinger til at opretholde Postbesørgelsen paa en saadan Maade, at den kan her i Kjøbenhavn tage Konkurrencen op med en konkurrerende Institution, og som sandsynligvis vil føre til inarest en Nedgang i Postvæsenets Indtægter, at en Finantslov af den Art efter min Formening er økonomisk og finantskielt uforfarlig, men det er en saadan Finantslov, Flertallet nu tilraader Thinget at vedtage.

Ordføreren (Holstein): Da disse sidste Bemærkninger ikke ere rettede til mig, og de desuden ikke staa i Forbindelse med det Uffnit af Finantsloven, vi behandle — jeg indrømmer naturligvis, at det ærede Medlem har havt Ret til at fremsætte sine Udtalelser, eftersom de indeholdt Svar til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) — skal jeg ikke komme ind paa disse Bemærkninger i Dag, men opsætte, hvad jeg i saa Henseende har at sige, til Slutningsmødet, hvor jeg vil bevare det samme Spørgsmaal; altsaa, det ærede Medlem beder jeg vente til den Tid. Forvrigt vil jeg dog strax gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem. Han sagde: hvad har det hjulpet, at den høitærede Indenrigsminister har indskrænket sig til kun at stille saa Forslag paa Postvæsenets Budget og ikke som de andre Ministre har gjentaget alle Forslag? Det har hjulpet saa meget, at derjom de andre Ministre havde fulgt en lignende Fremgangsmaade som den høitærede Indenrigsminister, vilde den meget ærede Indenrigsminister have faaet Indrømmelser paa sit Budget. Jeg har udtrykkelig udtalt, at vi med Hensyn til enkelte, jeg vil ikke sige alle de Forslag, der ere opstillede, kunde have været villige til at gjøre Indrømmelser, saafremt der havde været sig nogen Udfigt til, at en saadan Forhandling, med den høitærede Indenrigsminister havde været fulgt af en lignende Mulighed for Forhandling med de andre